

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrum Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Cynthio Clementio Archiatro Romano, Cùm vocis usum recuperasset.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

CYNTHIO CLEMENTIO
ARCHIATRO ROMANO,

Cùm vocis usum recuperasset.

Dicamus bona verba : animum jam verba sequuntur ;
Cur taceam surdam flebilis ante lyram ?
En libet , en dulces imo de pectore cantus
Fundere : non tenuunt ora reclusa loqui.
Vox mihi muta diu , vox longi causa doloris ,
Venisti tandem , vox mihi muta diu.
O & singultu , ô & quæstita querelis !
Nunc te felici garrulus ore fruor.
Fallor ? an has simulant ludentia somnia voces ,
Quæque cupit vigilans , mens mihi nocte parit ?
Sed fruor , & liber voces linguamque resolvo ,
Attonitus monstris dum rata vota nego.
Ite procul questus : comitis hîc Musa capillis
Adsit , & in niveis læta triumphet equis.
Nunc tempus faustis pulsare Heliconæ Camœnis :
Nunc redimire novo tempora flore juvat.
At te , magne , canam Clario dilectæ magistro ,
Cynthie , Phœbeo nomine , & arte potens.
Cùm tua vel mutis donent miracula vocem ,
Vocalis citharæ præmia grata feres.
Per te hausi cælum moriens , mentemque recepi :
Pectoris arcta patet , te referante , via.
Ergò Castalii quodcumque è pectore rivi
Fluxerit , in laudes effluet omne tuas.

H h 4

Si

Si mihi Pæoniis implesti pharmaca succis,
 Mella ministravit si miserata manus;
 Nos tibi Musæo flaventia pocula melle,
 Et Charitum puro pingua lacte damus.
 Hæc bibe, quæ nentûm Parcarum fila morantur,
 Pocula, Lethæo non temeranda lacu.
 Tu domitor Fati, Pataræâ nobilis arte,
 Eripis è structo funera mcesta rogo.
 Tuque potestates herbarum, tuque metalla
 Chymica, tu miris pharmaca cocta focis
 Novisti, priscis quæ quamquam ignota magistris
 Mortem expectantûm corpora fessa levant.
 Cùm mihi tabentes macies exederat artus,
 Cùmque ferè tenui corpore nullus eram;
 Jam tum spondebas dulcis mihi lumina vitæ,
 Guttur ab obsessio libera verba fore.
 Nec mora: sulphureis medicatas viribus offas
 Artifici nobis sedulus igne paras.
 Hæc mihi mandenti latebras pulmonis anhelis
 Fovère, & lentâ tabida membra lue.
 Hinc validi ardentis flores rediere juventæ,
 Squalidaque afflavit pristinus ora color.
 Sulphura, cæruleis fulgentia sulphura flammis,
 Quando ego vos merito laudis honore canam?
 Vos tonitru terras, cælum vos omne cietis,
 Fulminibusque Jovis femina magna datis,
 Cùm pater ingenti combusta Ceraunia telo
 Dejicit, & fracto culmine vertit Athon.
 Per vos exundant inimicis ignibus arces,
 Terrifico sonitu Martiaque æra tonant.
 Balnea quæque fluunt tristes pellentia morbos
 Gignitis: hic vestro truditur igne lapis.

Intepet inde Aponus, medicisque salutifer undis
 Stagna Dicarchæus fervida sudat ager.
 Quin etiam vester magnæ per viscera matris
 Spiritus ignescens cruda metalla coquit.
 Fulgurat hinc aurum, atque argenti flumina vivi,
 Vulnificusque chalybs irriguo amne riget.
 Quid majora sequar? vos & primordia rebus
 Acri sufficitis sulphura mixta sali.
 Quique fluit volvens tenuis se fluctus odorum,
 Perpetuas vestro fumit ab igne dapes.
 Quid memorem, Enceladi vivax post fulmina corpus
 Ardua sulphureis ut premat Ætna jugis?
 Et Jovis Inarime jussis imposta Typhœo
 Quanta rotet scopulis sulphura glauca cavis?
 Sulphur ovans pœnas fractâ de gente Gigantum
 Sumfit, & hoc cælum vindice regna tenet.
 Nec non lustrali purgari sulphure fontes
 Relligio antiquis credita fertur avis.
 Actoriden, Peleu; sic Pelea solvis, Acaste:
 Amphiaraidis sic, Acheloë, nefas.
 Sic ego, sic puro lustratus pectore tandem
 Carmina lætitiâ fausta docente cano.
 Adfatis Musæ, medicinæ talis & artis
 Vosque repertori mollia ferta date.
 Ah! gemat, antiquis si quis tantùm adstupet annis,
 Spernit & ætatis dia reperta novæ.
 Omnia non potuit prudens reperire vetustas,
 Atque alia ex aliis extudit arte dies.
 Phœbigenæ cœptis potuit præcepta Melampus
 Addere, Phylliridis multa que cura dedit.
 Ulceribus tetrus nativi graminis herba,
 Vulneribusque cavis prima medela fuit.

Hh 5

Mox

Mox & morborum tristes extinguere pestes
 Inventum est ausis, inclyte Coë, tuis.
 Non adeò effeta est hominum experientia follers,
 Ut nova non possit cudere sæpè labor.
 Nî nova tentasset Tyrrhena per æquora Amalphis,
 Magnetum haud regeret nautica vela lapis.
 Hujus at auxiliis olim cantata Poëtis,
 Ridetur veterum gloria parta mari.
 Arctos nunc propior nobis, nec jam ultima Thule est:
 Jam facilis lustrat navita Solis iter.
 Extra hominum famæque vias, tentare reposita
 Ausus es audaci litora puppe, Ligur.
 Garrula cede novi tua sidera puppibus, Argo,
 Neu Regum jactes ad tua transtra manus.
 Tristia junguntur veteris divortia mundi,
 Naturæque patent, quæ latuere sacra.
 Nascentem populis licuit te, Nile, videre,
 Et scit cui tantas debeat orbis aquas.
 Nouimus, æstivæ fecunda licentia lymphæ
 Solstitiis hiemes cur ferat annæ suas:
 Zona rubens nimis non torreat æstibus Indos.
 Illic perpetuò rore virefcit humus.
 Non Eòs ager pluviali supplicet undæ:
 Indica continuis imbribus arva madent.
 Hæc Zephyri alarum plausu loca fervida mulcent,
 Mitis ubi halantes Euris alit segetes.
 Taprobane testis, testes freta sparsa Moluccis:
 Ora Helenæ insignis nomine testis erit.
 Arvaque, quæ Ganges auratâ pinguis arenâ
 Egerit in dominum fulva tributa mare.
 Quid? quòd & Arctoi laxantur claustra profundî,
 Quæ fluctu, & ventis æquora dura carent.

Dile.

Dilectæ Thetidi Belgarum stantia naves
Marmora fulcarunt non adeunda rate.
Illic, ut perhibent, torpescit frigore pontus,
Atque intempestus stat sine luce dies.
Hic rerum finis, chaos hîc, atque ultima mundi
Natura, hoc tristi limite fessa riget.
Vela Batava sequi haud potuit Phœbeia lampas :
Omnia cæca illic : omnia tristè silent.
Informes phocas incano corpore turpes
Vidère, atque ursos, quos alit Urfa gelu.
Quàm sæpè optarunt ventorum prælia nautæ,
Perque procellosum pandere vela fretum,
Excuterent tandem sese ut torpentibus undis !
Edocet ire recens in nova vota timor.
Indomito tandem regnans in pectore virtus
Vicit concreti sæva pericla sali.
Ite animæ egregiæ, fortunatæque laborum,
Ite in fata alacres, quò nova fama vocat.
Ite citæ, & vestras meditando exponite vires,
Quà veterum nullo semita trita pede est.
Gloria multa manet. Quis te, Galilæe, filebit ?
Longa tibi in chartis regna futura cano.
Non tantùm radio veterum describere cælum,
Sed vitro superas ausus inire domos ;
Perque novas artes tradis nova sidera mundo,
Non Ptolemææis sidera nota libris.
Pleïadumque, Hyadumque choros sine nube videmus,
Et tua per cælum splendida damna, Venus,
Vidimus, ignoto quondam quæ lacte nitebat,
Stellarum spîsâ luce coire viam.
Admovisti oculis nostros fugientia visus
Per varios obitus astra secuta Iovem.

Me-

Medicea Heroïum foboles , cape læta triumphum :
 Astris infereris , concilioque Jovis.
 Ipse etiam nigrâ tinctum ferrugine Solem
 Pallentes maculis jungere vidit equos.
 Quid triplex fidus Saturni , aut , Cynthia , vultus
 Fabor scruposâ nocte latere tuos ?
 Hæc priscis ignota olim prudentia major
 Repperit auspiciis artis , opisque novæ.
 Ite citæ , & vestras meditando expromite vires ,
 Ite animæ egregiæ , quæ via nulla patet.
 At tu Musa procax , elegi tenuisque valet :
 Non hæc sunt gracili facta canenda lyrâ.

A D

JOANNEM CIAMPOLUM,
morbo recrudescente.

ERgò hos assiduè gemitus in pectore volvam ?
 Perpetuò lacrimæ nostra per ora fluent ?
 Et roseo Phœbus me decedente videbit
 Lumine mœrentem , me veniente die ?
 Flebimus heu miseri ! luctus , solatia damni
 Exigua ingentis , postulat ipse dolor.
 Ille Philocteten docuit per Lemnia faxa
 Vocibus horrifonis vulnera dira queri.
 Halcyones Ceyca gemunt , & barbara regis
 Daulias Odryfii crimina cantat avis.
 Sic ego , sic mea damna querar crudelia semper
 Lugubri citharâ , flebilibusque modis.
 Atque utinam in gemitus nunc libera verba darentur !
 Sed mihi posse queri fors inimica negat.

Sint-